

قصه‌ی اساطیر

کتاب اول: بررسی و توضیح هزار و یک شب

کتاب دوم: قصه‌های ایرانی براساس مبانی اسطوره‌ها

نویسنده: محمد علی علومی (هیرمند)

ناشر برگزیده ویژه سال ۱۳۹۲

فصل‌ها

۹	آغاز
۱۱	مقدمه
۱۷	کتاب اول: «تحلیل و بررسی هزارویکشب»
۱۹	- مقاله‌ی اول: «توضیحی بر هزارویکشب»
۵۵	- مقاله‌ی دوم: «ورود به جهان هزارویکشب»
۶۴	- مقاله‌ی سوم: «تحلیل و بررسی داستان‌های هزارویکشب»
۹۴	- مقاله‌ی چهارم: «هزارویکشب و حکمت قدیم»
۱۰۵	- مقاله‌ی پنجم: «بیان رمزهای در صیاد و عفریت»
۱۱۸	- مقاله‌ی ششم: «حکمت خسروانی و مكتب هرمسی در صیاد و عفریت»
۱۴۲	- مقاله‌ی هفتم: «در شناخت شهرزاد»
۱۵۸	- مقاله‌ی هشتم: «یادداشت‌هایی بر هزارویکشب و افسانه‌های ایرانی»
۱۸۵	- چند مقاله درباره‌ی طنز در هزارویکشب
۲۱۱	کتاب دوم: «قصه‌های ایرانی و مبانی اساطیری»
۲۱۳	- توضیح و مقدمه بر قصه‌های ایرانی
۲۲۹	- قصه‌ی «دختر نارنج و ترنج» به روایت مردم کرمان
۲۳۹	- قصه‌ی «دختر نارنج و ترنج» به روایت شادروان صحیحی

۶۲۵	- قصه‌ی «عمه گرگی»
۶۲۸	- شرحی بر قصه‌های «بلبل سرگشته» و «عمه گرگی»
۶۵۰	- بلبل سرگشته و «ایزیس و او زیریس»
۶۶۱	- مقاله درباره‌ی محتوا، شباهت و تفاوت‌های اساطیر با قصه‌ها
۶۸۹	پیوست‌ها
۶۹۱	پیوست اول: مقاله‌ی استاد علی اصغر حکمت در شناخت هزارویک شب
۷۲۲	پیوست دوم: اسطوره «ایستانا و دوموزی» ترجمه دکتر ابوالقاسم اسماعیل پور
۷۶۵	پیوست سوم: مقاله‌ی دکتر امیرحسین آریان پور درباره اساطیر و فرهنگ مردم
۷۷۳	پیوست چهارم: شرحی بر رمزها در «سفر خروج» از محمدعلی علومی
۸۰۴	پیوست پنجم: تصاویر و نشان‌های اساطیر قصه‌های کتاب
۸۳۳	منابع
۸۳۶	نشریات

۲۶۳	- شرحی بر قصه‌ی «دختر نارنج و ترنج»
۲۸۲	- قصه‌ی «نگار»
۲۹۰	- قصه‌ی «بی بی نگار»
۳۰۰	- قصه‌ی «مرجان»
۳۰۷	- قصه‌ی «میز (میرزا) مست و خمار»
۳۱۳	- قصه‌ی «فاطیکو و سبزقا»
۳۱۹	- شرحی بر قصه‌های پیشین
۳۴۶	- قصه‌ی «دختر سلطان»
۳۵۴	- قصه‌ی «درخت شاه‌توت»
۳۶۴	- شرحی بر قصه‌های «دختر سلطان و درخت شاه‌توت»
۳۸۶	- قصه‌ی «ابراهیم»
۳۹۷	- قصه‌ی «پی (پیه) سوز»
۴۰۲	- شرحی بر قصه‌های «ابراهیم و پیه سوز»
۴۲۶	- قصه‌ی «زیتون یا دختر کفش طلا»
۴۴۶	- شرحی بر قصه‌ی «زیتون یا دختر کفش طلا»
۴۸۶	- قصه‌ی «دایه پوستین پوش» از قصه‌های افغانی
۵۰۱	- شرحی بر قصه‌ی دایه پوستین پوش از قصه‌های افغانی
۵۲۱	- قصه‌ی «گل و صنوبر»
۵۴۵	- قصه‌ی «درخت سیب»
۵۶۸	- شرحی بر قصه‌های «گل و صنوبر و درخت سیب»
۵۸۶	- قصه‌ی «دختر خونبرفی»
۶۰۶	- شرحی بر قصه‌ی «دختر خونبرفی»
۶۱۸	- قصه‌ی «بلبل سرگشته»

آغاز

کودکان افسانه‌ها می‌آورند

درج در افسانه‌شان بس سر و پند - مولانا

ده روز مهر گردون افسانه است و افسون

نیکی به جای یاران، فرصت شمار یارا - حافظ

مرغی دیدم نشسته بر بارگه طوس

در پیش نهاده کله کیکاووس

با کله همی گفت که افسوس! افسوس!

کو بانگ جرس‌ها و کجاناله کوس؟ - خیام

فردا کرین دیر فنا در گذریم

با هفت هزار سالگان سر به سریم - خیام

من صورت اضطراب جهانم ...

من صورت مردگان جهانم .... - نیما

بانظم هوش‌ربایی من
آوازهای آدمیان را شنیده‌ام
در گردش شبانی سنگین
زاندوه‌های من
سنگین‌تر
و آوازهای آدمیان را یکسر
من دارم از بر
یک شب درون قایق دل‌تنگ
خواندند آن چنان
که من هنوز هیبت دریا را
در خواب
می‌بینم - نیما

مقدمه

به نام خداوند جان و خرد   کزین برتر اندیشه بر نگذرد
حکایت، داستان، قصه و افسانه همه تعابیر و اصطلاحاتی هستند که در
ادبیات کهن ما، سابقه و کارکرد داشته‌اند. در مقدمه رستم و سهراب، حکیم
ابوالقاسم فردوسی می‌فرماید:
یکی داستان است پر آب چشم
یا بارها می‌سراید:
ز گفتار دهقان یکی داستان   بپیوندم از گفته‌ی باستان
در مثنوی مولاناست که:
 بشنوید ای دوستان این داستان...

قصه بیان ماجراست و با قصد و پیگیری ارتباط دارد. حکایت عربی شده
هیستوری و حاکی از ماجرا، خبر و گزارش است. از سعدی است:
«ندانم که گفت این حکایت به من   که بوده ست فرماندهی در یمن»
افسانه هم ریشه با افسون، از دوران ساسانیان و پس از آن معادل با سطوره و
سخنان بی‌اساس به حساب می‌آمد. شبیه به این معنا را مولانا در مثنوی آورده
است:

چون کتاب الله بیامد هم بر آن   این چنین طعنه زدند آن کافران
که اساطیر است و افسانه نژند   نیست تعلیمی و تحقیقی بلند

آسیای صغیر، یونان و ... یعنی «آدونیس و آفرودیت» را بیان می‌کنند. از دوران هخامنشیان تا قرن‌ها بعد، ایرانیان با مردم مصر و یونان باستان، ارتباط‌هایی وسیع در جنگ و صلح داشتند. چنین اثرپذیری و تأثیرگذاری‌های فرهنگی و متقابل امری بدیهی است.

چهارم، تعداد زیادی از افسانه‌های ایرانی که نسبتاً جوان محسوب می‌شوند، متعلق به دوران ساسانیان و زمانی است که دیانت زرتشتی، دین رسمی و غالب بود. در این نوع افسانه‌ها متناسب با شرایط سرزمین نیمه‌خشک و بیابانی ایران، ایزدان مرتبط با آب و باران یعنی آناهیتا و تیر دقیقاً مطابق با «یشت‌ها» به بیان درآمده، شکل و قالب قصه یافته‌اند.

اساطیر و قصص مشتمل بر چندین وجه‌اند. آرزوی نیاکان دوردست مابه غلبه بر شرور اجتماع و دستیابی به دادگری و نیکوکاری گستردۀ یا تسلط بر عوامل ویرانگر و شرور طبیعت همچنین آرزوهای دورودراز مانند زندگی جاودان، پرواز و امثال‌هم که بن‌ماهیه‌های بعضی از افسانه‌ها و اسطوره‌های است. متناسب با تحول در طرز معیشت و دگرگونی در ارتباط جمعی بشر، توتم‌هایی حیوانی و گیاهی متعلق به دوره‌ی شکار و گردآوری همچنین سلسله‌مراتب خدایان در دوران یک‌جانشینی و مدنیت باستانی شکل گرفت. اموری که نشانه‌های آشکاری در افسانه‌ها و اساطیر بر جای نهادند. در عین حال ماجراهای بزرگ اجتماعی یا حوادث عظیم طبیعی نیز به قصص و اساطیر وارد شده‌اند.

همین‌جا ضروری است که به یکی از تفاوت‌های اساسی اساطیر با افسانه‌ها توجه شود. بعضی از اسطوره‌ها در وجوده اجتماعی خود، اغلب به تقdis جایگاه شاه و حکام پرداخته و آن را امری مقدر بلکه مینوی می‌پنداشتند و بر این اساس به تثبیت نظام اجتماعی می‌کوشیدند؛ اما در

همچنان که افسانه مطابق با قصه، داستان و حکایت نیز بوده است. مثلاً از نظامی است که:

«هفت خلیفه به یکی خانه در تمام این اصطلاحات مذکور کمابیش معادل همدیگر بوده‌اند و توضیحات بیشتر در این باره در مقاله‌ها آمده است.

ارتباط گسترده و ژرفی میان افسانه‌ها با اساطیر بربرا و جاری است. موضوع مقاله‌های متعدد این کتاب تطبیق افسانه‌های ایرانی همچنین اولین حکایت‌های هزارویک‌شب با مبانی اساطیری است.

افسانه یا قصه‌های ایرانی چند منبع و منشأ قدرتمند اسطوره‌ای دارند. نخست، بعضی از افسانه‌ها، مانند دختر نارنج و ترنج یا همان اولین حکایت‌های هزارویک‌شب، بیانگر اساطیر میان‌رودان (بین‌النهرين) و تمدن‌های سومر و بابل است. موضوع شگفت‌انگیز، وفاداری این‌گونه افسانه‌های شفاهی یا مکتوب در هزارویک‌شب، حتی در بیان جزئیات، به اصل و اساس اسطوره‌های بابلی است. اسطوره‌هایی که بر فرهنگ‌های مردم باستانی نظری عیلامیان و... تأثیر فراوانی گذاشته‌اند. سابقه این‌گونه افسانه‌ها مربوط به قبل از کوچیدن آریایی‌ها به فلاتی است که بعدها ایران نامیده شد. در آن دوران دور و دیر، چنین افسانه‌هایی رواج عام در میان بومی‌های ساکن فلات، نظیر عیلامی‌ها، دراویدی‌ها، کاس‌ها و... داشته‌اند.

دوم، افسانه‌هایی است که اسطوره‌های مشترک هند و ایرانی را بیان می‌دارند. مثلاً «ایندرا» با همان کارکردهای مندرج در «ریگ‌ودا» به شکل قهرمان قصه‌ی ایرانی پیکرگردانی دارد.

سوم، افسانه‌ای مانند «بلبل سرگشته»، اسطوره‌مصری «ایزرس و اوziرس» و افسانه‌هایی چون «دختر کفش طلایی» اسطوره‌مردم